

KMD VE1 - HPSV VE1 (uitslag: 5-1):

Wij staan 3^e en HPSV 4^e dus voelden we de hete adem in onze nek, mede door vooraf gehoorde metaforen als: we gaan ze pakken en hier moeten we knallen, maar dan hopelijk wel met losse flodders. HPSV was er dus op gebrand om te winnen en het gat van 3 punten te dichten. Dit wetende zetten we onze beste verdedigers neer, die als geen ander weten hoe ze een fuik moeten opzetten, om de opponent van vandaag een koekje van eigen deeg te geven, zeg maar. Afijn, we stonden goed en speelden goed en de blauwe petten waren nog zoekende. We sneden al snel met een scherp mes door hun verdediging heen, waarbij Jeroen na een mooie een-twee de vrije hoek vond: 1-0. We gingen lekker door met aanvallen en Dennis de Mennis verschalkte de keeper boven in de korte hoek: 2-0. Ook Arnaud Tesla liet zich niet onbetuigd en gaf de keeper het nakijken na een prachtige stift: 3-0. Intussen waren we doorweekt geraakt door een maarts buitje, maar we bewezen dat wij de minste moeite hadden om de elementen te trotseren. Dat het nog erger kon, bewees wel de hagelbui later in de rust. Achterin bewaarde Ab Hamstring de rust en coachte Tic Tac Theo en Meester Rob, waardoor de wouten geen kans kregen, of was het onvermogen? Dit hadden we niet verwacht, want we hadden de 2^e helft van de uitwedstrijd nog goed in ons geheugen zitten, waarbij de Haagse ballenjatters toen veel sterker waren dan wij. Na de 1^e shift was het weer wennen aan elkaar en het liep niet meer zo gesmeerd. Frankie Guitar kreeg het aan de wapenstok met zijn directe tegenstander, die er eigenlijk af moest met een bekeuring, maar gewoon bleef staan in het slagveld. Een andere diender dacht dat zijn maat werd aangevallen en wilde een proces-verbaal opmaken, maar deze pennenlikker deed dat zo fanatiek dat hij ook kon vertrekken met geel. Nadat hij dienst weigerde en niet langs de kant van het veld wilde gaan staan om daar te veldwachten, was de maat vol bij onze leidsman Good Old John. Hij hield de ongehoorzame agent de rode prent voor, waarna deze snor brommend naar de kant ging. In de rust ging politiebemiddelaar Wim even praten met de Hermandad, waarna afgesproken werd om beide veroorzakers van het opstootje verder buiten het veld te houden. Ook aan het begin van de 2^e helft waren wij nog even zoekende en lieten de hoeders van de wet terugkomen in de wedstrijd. Zij hadden hun geheime wapen tijdens de 1^e helft achter de tralies gehouden, maar die werd nu vrijgelaten in het veld. Zo flikten ze het om een doelpunt te maken (3-1), ondanks dappere pogingen van Nessor en Marcel Molentocht om dit te verhinderen. Direct ging het alarm af en Arnaud Tesla zette dit vrijwel in dezelfde minuut recht: 4-1. Ons geheime wapen was Pistolen Paul, die een corner bijna direct in het doel schoot, of was het Bickel Beer die de baan van het schot met wat hulp van de wind van richting deed veranderen? Ook Patrick Lambic pikte weer zijn doelpunt en zette de eindstand op het bord: 5-1. Drs. J. liet zich nog een keer wisselen en ook Al Tabib kon niet verder, maar wat een luxe met zo veel wissels. De Johnny bokaal ging vandaag naar Tom Tom, die niet veel drukte had op zijn route, maar in de 1^e helft wel een fantastische redding had bij een toegekende penalty.